

**Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 8 november 2010 — Lebara Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs**

(Mål C-520/10)

(2011/C 30/29)

Rättegångsspråk: engelska

#### Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

#### Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lebara Ltd

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

#### Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 2.1 i sjätte mervärdesskattedirektivet<sup>(1)</sup>, i en situation där en beskattningsbar person (näringsidkare A) säljer telefonkort som ger rätt att ta emot telekommunikationstjänster från denna person, tolkas så, att näringsidkare A genomför två tillhandahållanden i mervärdesskattehänseende, det första vid tidpunkten för näringsidkare A:s ursprungliga försäljning av telefonkortet till en annan beskattningsbar person (näringsidkare B), och det andra vid tidpunkten för inlösen, det vill säga när en person, slutkonsumenten, använder det för att ringa telefonsamtal?
2. Om så är fallet, hur ska de unionsrättsliga reglerna om mervärdesskatt tillämpas på distributionskedjan i en situation där näringsidkare A säljer telefonkortet till näringsidkare B, näringsidkare B säljer telefonkortet vidare i medlemsstat B, det slutligen förvärvas av slutkonsumenten i medlemsstat B och slutkonsumenten sedan använder telefonkortet för att ringa telefonsamtal?

<sup>(1)</sup> Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

**Överklagande ingett den 8 november 2010 av Grúas Abril Asistencia, S.L. av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 24 augusti 2010 i mål T-386/09, Grúas Abril Asistencia, S.L. mot kommissionen**

(Mål C-521/10 P)

(2011/C 30/30)

Rättegångsspråk: spanska

#### Parter

Klagande: Grúas Abril Asistencia, S.L. (ombud: R. García García, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska godta de anförda argumenten och — efter tillämpliga legala formaliteter — upphäva det överklagade beslutet om avvisning och förklara att talan till följd av klagandens talerätt kan tas upp till sakprövning, samt avgöra målet i sak i enlighet med klagandens yrkanden.

#### Grunder och huvudargument

Överklagandet är riktat mot tribunalens beslut att avvisa en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte inleda ett förfarande för att komma till rätta med de angivna överträdelserna. Tribunalen har hävdats att en enskild person inte kan väcka talan mot en sådan vägran.

Klaganden gör gällande att enskilda, i deras egenskap av adressater av det beslut som överklagas och som direkt och personligen berör dem, kan väcka talan om ogiltigförklaring i enlighet med artiklarna 230 EG och artikel III-365 i fördraget om upprättande av en konstitution för Europa, samt i enlighet med rättspraxis. Klaganden yrkar att beslutet om avvisning ska upphävas och att talan om ogiltigförklaring följaktligen ska tas upp till sakprövning.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sozialgericht Würzburg (Tyskland) den 9 november 2010 — Doris Reichel-Albert mot Deutsche Rentenversicherung Nordbayern**

(Mål C-522/10)

(2011/C 30/31)

Rättegångsspråk: tyska

#### Hänskjutande domstol

Sozialgericht Würzburg

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Doris Reichel-Albert

Motpart: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

**Tolkningsfrågor**

1. Ska artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen <sup>(1)</sup> tolkas på så sätt, att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse, enligt vilken perioder för vård av barn i en annan medlemsstat i Europeiska unionen enbart ska jämföras med inhemska perioder om den vårdande föräldern stadigvarande bott i utlandet tillsammans med barnet och under vårdtiden eller omedelbart före barnets födelse har erlagt lagstadgade avgifter på grund av att han eller hon varit anställd eller egenföretagare där, eller om makar eller sambor vistas gemensamt utomlands och maken eller sambon har erlagt sådana lagstadgade avgifter eller inte har någon skyldighet att erlagga dessa enbart på grund av att han eller hon omfattas av de personer som nämns i 5 § styckena 1 och 4 SGB VI eller var befriad från försäkringsplikt enligt 6 § SGB VI (56 § stycke 3 andra och tredje meningarna, 57 § och 249 § SGB VI)?
2. Ska artikel 44.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen utöver vad som kan utläsas av dess ordalydelse tolkas på så sätt, att perioder för vård av barn i undantagsfall även måste beaktas när det inte föreligger någon anställning eller verksamhet som egenföretagare, om sådana tidsperioder annars enligt de respektive bestämmelserna inte skulle tillgodoräknas vare sig i den behöriga medlemsstaten eller i någon annan medlemsstat där personen stadigvarande har bott under vårdtiden?

<sup>(1)</sup> EUT L 284, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 10 november 2010 — Wintersteiger AG mot Products 4U Sondermaschinenbau GmbH**

(Mål C-523/10)

(2011/C 30/32)

Rättegångsspråk: tyska

**Hänskjutande domstol**

Oberster Gerichtshof

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Kärande: Wintersteiger AG

Svarande: Products 4U Sondermaschinenbau GmbH

**Tolkningsfrågor**

1. Ska formuleringen "ort där skadan inträffade eller kan inträffa" i artikel 5 punkt 3 i förordning (EG) nr 44/2001 <sup>(1)</sup> — när en person som är etablerad i en annan medlemsstat hävdar att det föreligger ett varumärkesintrång i domstolsstaten på grund av att nyckelord (AdWords) som är identiska med detta varumärke används i en sökmotor på Internet som erbjuder tjänster under olika länderspecifika toppdomäner — tolkas så
  - 1.1 att behörigheten enbart ska anses motiverad om sökmotorns webbplats där nyckelordet i fråga används motsvarar domstolsstatens toppdomän,
  - 1.2 att en behörighet enbart är motiverad genom att sökmotorns webbplats på vilken sökordet i fråga används är tillgänglig i domstolsstaten,
  - 1.3 att behörigheten är beroende av att ytterligare krav är uppfyllda förutom att webbplatsen är tillgänglig?
2. För det fallet att fråga 1.3 besvaras jakande:

Enligt vilka kriterier ska det avgöras huruvida det vid användningen av ett varumärke från domstolsstaten i form av AdWords på en sökmotorns webbplats med en avvikande toppdomän än domstolsstatens kan anses föreligga en behörighet enligt artikel 5 punkt 3 i förordning nr 44/2001?

<sup>(1)</sup> Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).